

ת"פ 58979/09/20 - מדינת ישראל נגד עלי סיאם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 58979-09-20 מדינת ישראל נ' סיאם (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט מדינת ישראל
המאשימה	באמצעות ענף תביעות, משטרת ישראל ירושלים נגד
הנאשם	עלי סיאם (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד אשרף חסן

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שונות של פריצה וגניבה מרכב ועבירות נוספות כפי שיפורט בהמשך, הודה והורשע בביצוען.

כתב האישום כולל, לאחר תיקונו, ששה אישומים.

האישום הראשון מתאר כי ביום 19.9.20 בשעה 7:25 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשם יחד עם ע.א. קטין יליד שנת 2004, שהיה שותפו באירועים המתוארים, לרח' בר כוכבא בגבעה הצרפתית בירושלים.

השניים התפרצו לרכבו של דוד חמד מסוג סיטרואן ברלינגו, על ידי ניפוץ החלון האחורי ימני של הרכב וגנבו רכוש רב מהרכב: מקדחת בוש, 2 מברגות של בוש, 2 מטענים וסוללות של בוש, דיסק נטען, מזוודה ובה פטיון חשמלי של בוש, 3 חב' של כבלי חשמל, גלגלת כבל מאריך, מכשיר מסוג מיגר עם מזוודה קשיחה, מכשיר לוף טסטר במזוודה קשיחה, דלי כלי אינסטלציה ותיק עם כלי עבודה ידניים.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, חבלה במזיד לרכב וגניבה מרכב, לפי סעיפים 413א סיפא, 413ה, 413ד(א) + 29א(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

אישום שני מתאר כי בהמשך למתואר, באותו הרחוב, התפרץ הנאשם עם ע.א. לרכבו של יוסף ברוך, מסוג שברולט מליבו באמצעות פתיחת דלת ימין אחורית בחלקו הפנימי, תוך ניצול הזדמנות של חלון פתוח בדלת. הנאשם וע.א. גנבו רכוש רב מהרכב: 2 ארנקים, רישיון נהיגה, כרטיס אשראי, שקית ניילון שבתוכה מפתחות, סכין יפנית, מספרי ציפורניים, מסכות ומספר מטבעות כסף.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב.

אישום שלישי מתייחס להמשך אותו בוקר, אז הגיעו הנאשם וע.א. לרחוב מבוא הפרטיזנים באותה שכונה, התפרצו לרכבו של ברק אלבז מסוג קיה פיקנטו, באמצעות ניפוץ חלון משולש ימני אחורי של הרכב וגנובו מהרכב מטען למצבר ושקית עם מסכות פנים.

אישום רביעי מתאר כי בהמשך אותו בוקר, הגיעו הנאשם ושותפו לרח' אבא ברדיצ'ב בגבעה הצרפתית, התפרצו לרכבה של מירה פלדמן, מסוג מזדה 3, באמצעות ניפוץ חלון משולש ימני אחורי של הרכב, פתחו את מכסה המנוע וניסו לגנוב את מצבר הרכב.

אישום חמישי מתאר כי לאחר המתואר מעלה, ברחוב הפרטיזנים בגבעה הצרפתית, התפרצו הנאשם ושותפו לרכבו של מנשה שמעון יערי מסוג טויוטה קורולה, באמצעות ניפוץ חלון שמאלי אחורי של הרכב וגנובו: מיני בר של חב' נועם 1 ארוז, מקדחה של מקיטה עם פטישון וכבלים להתנעת רכב.

בגין כל אחד מהאישומים 3, 4 ו-5 הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, חבלה במזיד ברכב וגניבה מרכב.

האישום השישי נמחק מכתב האישום.

האישום השביעי מתאר כי בהמשך אותם אירועים, אותרו הנאשם ושותפו על ידי שוטרים, אשר מצאו על גופו של הנאשם חומר מסוג PINACA-4en-MDMB במשקל 12.40 גרם.

בגין כך הורשע בעבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים[נוסח חדש], תשל"ג-1973.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מיום 7.3.21 מלמדנו כי הנאשם בן 36 שנים, גרוש בשנית ואב לשני ילדים בני 10 ו-14 שנים.

בעת עריכת התסקיר, היה עצור בבית המעצר "מעשיהו", ואופיין כמכור לסמים ודווח כי הוא סובל ממוגבלות תנועתית ומסתייע בקביים.

טרם מעצרו עבד מפעם לפעם כרוכל וסחר בריהוט ומוצרי חשמל יש שנייה והתגורר עם אמו, גרושתו, חלק מאחיו וילדיהם במחנה הפליטים שועפט.

הנאשם, בן למשפחה מוסלמית, אחד משבעה אחים, גדל בעיר העתיקה בירושלים וסיים תשע שנות לימוד. אביו עבד כשומר במסגד הר הבית, נפטר לפני כ-14 שנה, אמו סובלת מבעיות רפואיות והנאשם תיאר אותה כדמות משמעותית בחייו.

הנאשם תיאר בשנות לימודיו קשיי למידה, חוסר פניות ללמידה וביקור לא רציף בבית הספר, שוטטות וחבירה לגורמי שוליים.

בגיל 16 שנים החל לצרוך אלכוהול, כדורים פסיכיאטריים שלא במרשם, חשיש ובשנים האחרונות החל שימוש אינטנסיבי בסם מסוג "נייס גיא".

הנאשם מסר כי במסגרת מעצרו בחודשים האחרונים נמנע מצריכת סמים. הוא שיתף ברגשות בושה ביחס לתלות בסמים, להרס העצמי ולנוהג לקבץ נדבות לצורך זה.

הנאשם מסר כי נפצע בתאונת דרכים ומאז הוא סובל מכאבים ברגלו, מוגבל תנועתית ומסתייע בקביים וסובל מנדודי שינה. תביעתו לקבלת קצבת נכות בשלבי בירור במוסד לביטוח לאומי. שירות המבחן ציין כי במסגרת אבחון בתיק המעצר, הנאשם תיאר נסיבות שונות אשר הובילו לפציעתו.

הנאשם תיאר מצב כלכלי דחוק לאורך השנים, צבירת חובות ויכולת חלקית לדאוג לצרכי קיום בסיסיים, ומאמציו להשתלב בתעסוקה לא צלחו לנוכח מוגבלותו הגופנית.

בשנת 2002 נישא לראשונה ולאחר כשנה וחצי התגרש. מקשר זו יש לו ילד בן 14 שנים הנמצא בחזקת אמו ומתגורר בשטחים. בהמשך נישא והתגרש בשנית, ומקשר זה, יש לו ילדה בת 10 שנים. בן נוסף נפטר ימים בודדים לאחר לידתו. הקשר עם גרושתו השנייה נמשך ולפרקים גרושתו מתגוררת עמו ועם בני משפחתו.

לחובת הנאשם 6 הרשעות קודמות בעבירות מתחום האלימות, אלימות במשפחה, תעבורה, סמים ורכוש ובגין הוא נידון לעונשי מאסר בפועל, מאסר בעבודות שירות, ענישה מותנית וקנסות.

הנאשם הופנה לשירות המבחן כבר בין השנים 2004-2012 ולנוכח התמכרותו עמוקה לחומרים ממכרים הומלץ על שילובו במסגרת טיפולית סגורה, אולם המלצה זו לא התממשה.

במסגרת הפנייתו בהליך המעצר בתיק זה, שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת סיכון ניכרת להישנות התנהגות עוברת חוק וכי הוא נעדר כוחות בסיסיים לתהליכי טיפול.

ביחס לעבירות הנוכחיות, הנאשם שיתף כי הן בוצעו תחת השפעת חומרים משנה תודעה ולצורך מימון התמכרותו. ברקע לביצוען רצון לרווח מהיר וקושי להפעלת שיקול דעת לנוכח השפעת החומרים הללו. הנאשם חש בושה על אופן התנהלותו ומסר כי הוא מבין את הפגיעה שגרם למתלוננים.

הנאשם מסר כי הקשר עם אמו ובתו, והרצון להיות מסוגל לדאוג לצרכיהן, לצד העייפות מאורח חיים התמכרותי הינם גורמים מדרבנים להשתלב תהליך טיפול וגמילה.

דיווח שירות בתי הסוהר מעלה כי הנאשם בעל רקע התמכרותי לסמים מסוג ניס גאי, חשיש ו'אקסטות' מזה כ-20 שנה, מגלה הבנה לבעיית ההתמכרות ומביע מוטיבציה לטיפול בתחום.

שירות המבחן מצא כי קיימים גורמי סיכון להישנות מעורבות נוספת בפלילים, אך לצד זאת ישנם גורמי סיכוי לשיקום והנאשם מבטא הכרה ראשונית בבעייתיות התנהלותו לאורך השנים וישנו ביטוי מילולי ראשוני לעריכת שינוי בחייו והתערבות שיקומית טיפולית.

לבסוף, שירות המבחן העריך כי ללא טיפול מעמיק בהתמכרותו לסמים, קיימת רמת סיכון גבוהה יותר לשימוש בסמים

וכפועל יוצא לרצידיביזם.

לאור מאפייניו, סבר שירות המבחן כי הנאשם זקוק למסגרת טיפולית אינטנסיבית וכוללנית לגמילה והמליץ על קהילת "צעדים" במסגרת "קריית שלמה", קהילה ייעודית לסובלים מתחלואה כפולה פיזית והתמכרותית.

הומלץ כי אם בית המשפט יראה לנכון לאפשר בדיקת התאמתו לקהילה זו, יערכו לנאשם הבדיקות הרפואיות הנדרשות, במסגרת שירות בתי הסוהר.

באשר להתאמתו לבית משפט קהילתי, לצד הספק באשר לכוחותיו להשתלב ולהתמיד בטיפול ייעודי לגמילה, שירות המבחן התרשם כי שילוב בתוכנית טיפול כוללנית של בית משפט קהילתי, עשויה להפחית את הסיכון לרצידיביזם. לכן, אם ימצא מתאים לקהילה הטיפולית קריית שלמה, ובתנאי שישתלב בפועל בטיפול בקהילה, יוכל שירות המבחן להמליץ על העברת עניינו לבית המשפט הקהילתי.

ביום 10.5.21 דיווח שירות המבחן, כי על אף פניותיו לב"כ של הנאשם לצורך ברור האם הבדיקות הנדרשות לשילובו בקהילה בוצעו, לא התקבלו תוצאות בדיקות כאלה.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם ושותפו יצאו למסע התפרצויות לרכבים וגרימת נזקים וכאשר הנאשם נעצר, נמצאו עליו הרכוש הגנוב והסמים.

מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שלום הציבור, שמירה על סדר ציבורי, פרטיות ותחושת ביטחון, קניין והגנה על רכושם של אזרחים חפים מפשע.

הנאשם ביצע רצף של חדירות לרכבים רבים ופגע בקורבנות שונים לאור היום וללא חשש, כשאתו נמצא קטין קל להשפעה.

ב"כ המאשימה טענה, לנוכח הלכת ג'אבר, למתחמי ענישה שונים לכל אישום: לכל אחד מהאישומים 1, 3, 4 ו-5: 6-12 חודשי מאסר, לאישום השני-10-5 חודשים ולאישום השביעי- ממאסר על תנאי ועד 6 חודשים בפועל, במצטבר ובנפרד.

ב"כ המאשימה התייחסה להרשעותיו הקודמות של הנאשם הכוללות 6 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, סחר בסמים, נהיגה ללא רישיון, עבירות נגד שוטרים, וצינה שעונש מאסרו האחרון כלל 11 חודשים בפועל.

לטענתה, הנאשם סיגל מנערותו דפוסי חיים והתנהגות שולית ועבריינית לרבות חיים ברחוב שכללו קיבוץ נדבות לצורך מימון הסם. הוא חסר כוחות בסיסיים לטיפול ולכן שירות המבחן לא בא בהמלצה לשינוי תנאי מעצרו. חוסר מהימנותו ניכר בכך שתיאר במקרים שונים נסיבות שונות לפציעתו. נכונותו לטיפול היא מילולית וראשונית בלבד וגם נושא הקהילה הטיפולית ירד מהפרק נוכח אי שיתוף פעולה מצדו.

לבסוף, לנוכח עברו הנכבד, גם אם הוא ישן, העובדה שנטל אחריות וחסך זמן שיפוטי והתסקיר שאינו חיובי, **ביקשה המאשימה למקם את הנאשם באמצע המתחם ולהטיל עליו עונש של 3 שנות מאסר, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופיצוי למתלוננים שנפגעו ורכבם ניזוק.**

הסנגור המלומד, עוה"ד אשרף חסן טען מנגד, כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן מבלי שהובטח לו דבר לעניין העונש וקיבל אחריות. הוא הפנים את חומרת המעשים, את הפסול בהם והקושי שלו בבית המעצר הביא לכך שהסיכוי להישנות ביצוע העבירות קלוש.

לשיטת הסנגור מדובר באישומים שבוצעו בסמיכות זמנים, באותה שיטה, אותן עבירות ואותם מעורבים, ולכן לפי הלכת ג'אבר וסעיף 40 יג לחוק, **יש להתייחס לאישומים כאל אירוע אחד ולקבוע מתחם אחד אשר נע בין 6 ל-24 חודשים.**

נסיבות חייו של הנאשם קשות, הוא גדל בתנאי עזובה, ללא תמיכה שהביאה לחבירה לגורמים שליליים בגיל צעיר ולהתמכרות לסמים.

הסנגור טען שכל הציוד שנגנב נתפס והוא מאמין שהוא הוחזר לבעליו. עברו הפלילי ישן יחסית, כאשר ההרשעה האחרונה בעבירת סמים היא משנת 2013 והרשעה אחרונה בעבירת רכוש משנת 2007.

לפיכך, ביקש הסנגור להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, אשר עצור מ-19.9.20.

הנאשם בדברו האחרון, אמר כי הוא מתחרט ומצטער על מעשיו. הוא ביקש את רחמי בית המשפט, ואמר שביצע את העבירות תחת השפעת סמים, אך מזה 8 חודשים הוא נקי ומטפל בעצמו.

דין והכרעה

עבירות ההתפרצות, החבלה והגניבה מרכיב הן עבירות חמורות שנועדו להגן על ערכים מוגנים מגוונים בהם זכות הקניין, הזכות לפרטיות והביטחון במרחב הציבורי.

מעבר לפגיעה בקניינם של אזרחים חפים מפשע, מדובר בפגיעה בפרטיותם, עת רכבם הפרטי נפרץ ורכושם הפרטי המצוי בתוכו פעמים רבות, ניזוק ומחולל. מעבר לפגיעה בקניין ובפרטיות, עבירות אלה גורמות לבעלי הרכבים עוגמת נפש מרובה והם נדרשים לתקן את הרכבים ולהתמודד עם אובדן החפצים הפרטיים שנגנבו מהם, על כל הצער והטרחה הכרוכים בכך. בנוסף, יש לזכור שלעיתים מדובר ברכבים שאינם מבוטחים מפני נזקים מסוג זה, כך שלא תמיד זוכים הנפגעים לפיצוי בגין הנזק שנגרם להם.

נוסף לעבירות הקשורות לרכב, הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים מסוכנים, בה מוגן הערך החברתי של הגנה על הציבור מפני נגע הסמים, הן על המשתמשים בסמים- מפני הפגיעה הגופנית בהם, והן על הציבור - אשר נפגע מהעבירות המבוצעות לא אחת, כפי שארע במקרה זה, על ידי המכורים לסמים, בהשפעת הסמים ומתוך רצונם לממן את השימוש בהם.

בענייננו, כתב האישום כולל 6 אישומים ועבירות רבות, אולם הוא מתייחס לבוקר אחד, מתאר רצף עבירות דומות מאוד אשר בוצעו באופן דומה, בזו אחר זו ובאותו אזור וביניהן קיים קשר הדוק. לפיכך, מדובר באירוע עברייני אחד לו אקבע מתחם עונש אחד, אשר יהלום את ריבוי העבירות.

עבירת החזקת הסמים אינה חלק בלתי נפרד מאותם אישומים, היא שונה במהותה, ולכן לה ייקבע מתחם עונש נפרד.

נסיבות ביצוע העבירות מלמדות שהנאשם תכנן את העבירות מראש, שכן לשם כך הוא חבר לשותפו, ויחד הגיעו לגבעה הצרפתית בירושלים. הנאשם היה דומיננטי בביצוע המעשים, הוא היה פעיל בביצוע העבירות ושותפו היה קטין וצעיר ממנו.

מעשיו של הנאשם גרמו לכל המתלוננים נזקים משמעותיים. הנאשם שבר את שמשות מרבית הרכבים, כך שהמתלוננים נדרשו לתקן את רכביהם, ובנוסף גנב מתוך הרכבים רכוש בעל ערך רב- כלי עבודה חשמליים וידניים שונים, וכן כרטיסי אשראי וציוד אישי נוסף של המתלוננים.

הנאשם הבין היטב את מעשיו ואף הסביר כי הוא ביצע את העבירות במטרה להשיג מימון לסמים בהם הוא משתמש. נראה כי בעת ביצוע העבירות, הצורך להשיג סם עמד לנגד עיניו - לבדו. הוא בחר לפגוע במתלוננים, להזיק לרכושם ולפרטיותם- כדי להשיג את מה שהיה דרוש לו באותה עת- כסף למימון התמכרותו לסמים.

על כן, ולאחר שנתתי דעתי לערכים המוגנים בעבירות אלה, לחזרה על העבירות, לנסיבות ביצוען ולמדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, **אני קובע שמתחם העונש ההולם את מכלול העבירות נע בין 10 ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים, קנס ופיצוי למתלוננים.**

העבירה הנוספת של החזקת סמים בגינה הורשע הנאשם, מתארת כי הנאשם החזיק על גופו כמות סם כזו שהביאה בסופו של דבר להרשעתו בעבירה של החזקה לשימוש עצמי בלבד, ולכן לא מדובר בעבירת סמים ברף הגבוה של עבירות מסוג זה, **ומתחם העונש ההולם אותה נע בין שירות לתועלת הציבור ועד מאסר קצר אשר יכול שירוצה בעבודות שירות.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1985, בן כ-36 שנה כיום, גרוש ואב לשני ילדים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, ובכך שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק ולקח אחריות על מעשיו, וזאת שקלתי לזכותו.

מאידך, לחובת הנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות, סמים ורכוש- בהן גם עבירות הקשורות לגניבת רכב, ומכאן שמדובר באדם שהעבריינות אינה זרה לו, ועל אף שריצה עונשים שונים, בהם מאסרים, לא נמנע מלשוב ולחטוא בעבירות הנוכחיות. עם זאת, מגיליון המרשם הפלילי עולה כי הרשעתו האחרונה היא משנת 2013, כך שבמשך כשבע שנים שמר על ריחוק מעולם עברייני זה, עד אשר ביצע את העבירות כאן.

ברקע לביצוע העבירות ניצבת התמכרותו של הנאשם לסמים, הנמשכת שנים ארוכות מאז נעוריו, והיא זו המביאה גם לביצוע העבירות פעם אחר פעם. שירות המבחן מצא כי הנאשם זקוק למסגרת טיפולית אינטנסיבית וכוללת לגמילה, אלא שבאשר למוכנותו של הנאשם לתהליך שכזה, דווח שהנאשם מבטא הכרה ראשונית בלבד בבעייתיות התנהלותו והרצון שהוא מבטא לעריכת שינוי בחייו, הוא מילולי וראשוני.

חריגה ממתחם הענישה ההולם את העבירות שהנאשם ביצע אפשרית, על פי סעיף 40 לחוק העונשין, כאשר הנאשם השתקם או כי יש "סיכוי של ממש" שהנאשם ישתקם. במקרה זה, בשלב זה, התרשמותו של שירות המבחן ממצבו של

הנאשם, כמי שמצוי בשלבי מודעות והכרה ראשוניים של בעייתיות התנהלותו, הרי שלא מדובר באדם אשר החל בהליך של שיקום, וכך גם קשה עד מאוד לומר כי הסיכוי לשיקומו הוא "ממשי". זאת, במיוחד לאחר ששירות המבחן דיווח כי ניסיון עבר לשקמו, לא צלח ומשום כך, עניינו של הנאשם אינו נמנה על אחד החריגים בהם ניתן לסטות ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום.

עם זאת, לא נעלמו מעיני רצונו ושאירתו של הנאשם לבחור בדרך חדשה והצהרתו על זניחתו את הסם מאז מעצרו, במיוחד בהתחשב בשנים הארוכות שבמהלכן הוא שקוע בהתמכרות בסמים, מנעוריו.

אציין, כי רצונו של הנאשם בטיפול ושיקום יכול לקבל מענה הולם גם בין כתלי בית הסוהר, ואם ישכיל הנאשם לנצל את תקופת מאסרו לצורך טיפול, ייתכן ויהיה זה מאסרו האחרון.

נסיבות חייו של הנאשם גם הן עמדו לנגד עיניי- הנאשם גדל בעזובה משפחתית, נראה כי נעדר משענת איתנה אשר תנחה אותו לבחור בטוב ולעמוד איתן אל מול כוחות חברתיים שליליים, ולכך השפעה ניכרת על התדרדרותו לחברה שולית, להתמכרות ולעבריינות, שהעבירות הנוכחיות הן חלק מהן.

נתונים אישיים אלו, כמו גם הודאתו של הנאשם ויתר הנתונים הצריכים לעניין מלמדים כי מקומו של הנאשם הוא בחלקו המרכזי של מתחם הענישה ההולם, ומכאן יגזר עונשו.

סיכומי של דבר, נוכח כל האמור כאן, לאחר ששקלתי את שיקולי הענישה השונים הנדרשים בעבירות אלה, וכן את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. חמישה עשר (15) חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

2. שלושה (3) חודשי מאסר אשר לא ירצו אלא אם הנאשם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו על אחת מן העבירות אשר בהן הורשע בהליך זה.

3. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.7.22.

4. פיצויים לכל אחד מהמתלוננים בשיעורים הבאים:

עד תביעה 6- 2,000 ₪.

עד תביעה 4- 1,000 ₪.

עד תביעה 7- 750 ₪.

עד תביעה 1- 750 ₪.

עד תביעה 5- 1,500 ₪.

סכומי הפיצוי יופקדו בקופת בית המשפט עד יום 1.7.22.

5. הנאשם מתחייב בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת רכוש, וזאת תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו. הנאשם הבין התחייבות זו והסכים לה.

6. מוצגים, ככל שהם קיימים, יחולטו או יושמדו וזאת על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' תמוז תשפ"א, 13 יוני 2021, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.